

הבטחת רבינו,
מי שישתדל
בהדפסת
ספריו יהיה
לו המזכר
למדין

הארי ההי

פנינים נפלאים מתורתנו של

המהר"א זינין

הגאון הפיאריה לייב צינץ זי"ע מפלאצק
גיליון רל"ח, פרשת חיי שרה תשפ"ד

מכון לחוצאה הרשה ומפוארת
של ספרי מהר"א זינין זי"ע

ת.ד. 3498 אשדוד 77134
טל': 08-8648989
פקס: 08-8648686
tzintz@tzintz.org

חכמת אברהם אבינו במשא ומתן עם עפרון

גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אֲחֻזת קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתּוֹ מִלְּפָנַי (כג, ד).

במאמר אברהם לבני חת 'גר ותושב' אנכי עמכם, שהוא שני הפכים, 'גר' היפך ה'תושב'.
ויש לבאר, אמנם בא אברהם להקדים, למען לא ימצא טוען אחריו, בהיות ידוע שהמקום הנבחר מקום קודש הוא, וזה שער הנשמות לביאת דרך גן עדן. ואילו ידע עפרון זה, אם יתן אברהם כל הון ביתו – בוז יבוזו לו, ואם כן הוה כמו אונאה לעפרון אשר לא ידע ולא יבין ובחשיכה התהלך, כמו שאיתא בזוהר (ח"א כזו, ב) שאצל עפרון היתה נמאסת המערה ההיא, שלא ראה רק חושך, כי לא אתגליא מילתא אלא לאברהם, כמו שכתב בזוהר שם.

ולזה מקדים להם אברהם 'גר ותושב אנכי עמכם'... והענין, כי כבר ניתנה הארץ מתנה לאבות, והוא מבואר כי לאבותינו ניתנה, באברהם נאמר (להלן יג, יז) 'ההתהלך בארץ לאֲרֵכָה ולְרַחֲבָהּ פִּי לְךָ אֶתְנֶנָּה', וביצחק נאמר (שם כו, ג) 'כִּי לְךָ וּלְזֶרְעֶךָ אֶתְּן אֶת פְּלֵ הָאָרֶץ הַזֹּאת', וביעקב נאמר (שם כח, יג) 'הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֶתְּנָה שְׂכֵב עָלֶיהָ לְךָ אֶתְנֶנָּה וּלְזֶרְעֶךָ'. והנה ידענו כי אבותינו לא זכו בארץ, ואין שום מקרא יוצא מפשוטו למשכיל על דבר אמת.

והענין הוא, כי לא נאווה תהלת מעלת ארץ ישראל מצד הגשמיות, עם שהיא 'אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ' לא בזאת תהלתה, כי אם מצד שורש קדושת רוחניותה. לכן מצות התלויות בארץ אינם בחוץ לארץ, במקום הנבחר הוא, במקום שיותר מעולה ומקודש בקדושת הארץ. וזה הרוחניות כבר ניתן לאבותינו... וזהו הכוונה 'גר' אנכי עמכם, מצד גשמיות הארץ, ומצד זה זכה בה עפרון. אבל 'תושב' אני מצד קדושתה שכבר זכיתי בה, נמצא שמצד הקדושה שהוא עיקר תהלת מעלת המערה, אשר שם אברהם מגמת פניו עליה, אין בו אונאה ועוול, כי דינא קאמר. רק לפי הבנת עפרון היה הדבר כפשוטו וכפירוש רש"י, אבל אברהם פיו פתח בחכמה, למען לא יושת עליו חטאת כאילו חלילה גנב דעתו של עפרון. והוא נכון.

הגדה של פסח - 'ברכת השיר'

לצדיק יש לו ימים שלמים חיים וקיימים

וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מְאֹה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֵׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה (כג, א).

במדרש (ב"ר נח, א) הביאו הפסוק (תהלים לו, יח) 'יִדְעֵה ה' יָמֵי תְּמִימִם', כשם שהם תמימים כך שנותיהם תמימים, בת כ' כבת ז' לנוי, בת ק' כבת כ' לחטא. עד כאן. ונדחקו בביאורו.

אך נראה לפי מה שאיתא (שבת פט, ב) שלעתיד יצחק עושה חשבון עם הקב"ה כמה חיי האדם, דל כ"ה דשינתא ואכילה וצלווי ובית הכסא, ולא נשאר רק י"ב ופלגא. אך אין זה כי אם לאינם עושין רצונו של מקום, ואולם לשרידים אשר קורא ה', כל מעשיהם לשם שמים, כמבואר בשולחן ערוך אורח חיים סי' רל"א שהאכילה כדי שיהיה להם כח לעבוד הבורא, וכמו כן השינה, אין צריך לומר בזמן שיכול לעסוק בתורה ומתגרה בשינה, אלא אפילו היה יגע והוצרך לישן יהא כוונתו לתת לגופו מנוח, שיהיה חזק, ולא תטרף דעתו בתורה, וכמבואר. וסיים שהעושה כן עובד בוראו תמיד. עד כאן. ואם כן ודאי כי לצדיק מגיע שכר בעד כל מעשיו, כי כולם לשם שמים.

ומבואר בזוהר (ח"א רכא, ב) שהימים הם שקונים הויה לו שלימות קדושה, ועל זה אמר (להלן מז, כט) 'וַיִּקְרְבוּ יָמֵי יִשְׂרָאֵל לְמוֹת, זכאה מאן דקריבו ימיה קמי מלכא קדישא. והנה הימים האלה קונים שלימות בהיות המצוה, ונמצא לצדיק יש לו ימים שלמים חיים וקיימים, אך לא כן הרשעים, עד שאבינו יצחק משתדל לבטל מהם הדין מחמת השינה ובקשת הצרכים, ואם כן כל ימיהם יעלו בתוהו ויאבדו. אבל כשהוא עוסק בעבודתו יתברך, וכל מעשיו לשם שמים, כל הימים שלמים חיים וקיימים.

וזהו הכוונה 'כי יראת ה' תוסיף ימים' (משלי י, כז), כי אף הלילות שלא היה ראוי לחושבן מכלל הימים, כיון שרק יראת ה' כל היום עמדו, וגם בלילה לא שכב לבו בטוב כוונתו לעבודת ה', תוסיף לו ימים. מה שאין כן 'שנות רשעים תקצורנה' (שם), שאפילו השנים מקצרים מהם, ולא נשארו כי אם י"ב ופלגא. ולזה כיוון איוב שאמר (ט, כה) 'וַיָּמֵי קְלוּ מִנֵּי רַךְ בְּרַחוּ לֹא קָאוּ טוֹבָה, התאונן כי לא מצא שלימות מימיו, כי ימייו קלו וברחו ולא קנו שום הויה רוחניות, והסיבה לזה 'לא ראו טובה', שלא ראו טובה האמיתית לעסוק בתורת ה' ומצוותיו ימים ולילות (וראה 'מלא העומר' קהלת ז, כט וב'קציר העומר' שם).
קומץ המנחה - דרוש לשבת שובה

משל ונמשל

לאחוז את הסוס בחוזקה ולאסור את פיו במתג ורסן

הזהירה ה', לבל תיתן לגוף להימשך אחר המרעה הטוב הלא הן תאוות העולם הזה ופיתוייו ולהסיטה מהמטרה העיקרית לשמה נשלחה - עשיית מצוות ומעשים טובים.

והוא שאמר הפסוק, אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין - אדם מרמז אל הנשמה שהיא העיקר, ועליה להיזהר לבל תימשך אחר הגוף ולא תבין מפני מה שולחה לכאן לעולם עד שִׁנְמִשֵׁל בְּבַהֲמוֹת נְדָמוֹ - שתהא כאותו בן מלך הנמשך אחרי הבהמה - סוסו הנמשך אל מרעהו ומבלה שם כל ימיו במקום ללכת למקום האוצרות ולשוב משם מלא וגדוש בפניני חן.

קומץ המנחה - פרשת ניצבים

אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין נִמְשָׁל בְּבַהֲמוֹת נְדָמוֹ (תהלים מט, כא).
יש לפרש בדרך משל למלך שרצה לשלוח את בנו לארץ רחוקה להביא ממנה אל גנזיו אבנים טובות ומרגליות. ומכיון שהדרך היתה ארוכה וקשה היה צורך לרכב על סוס עד אותו מקום. ברם לאורך כל הדרך היה מרעה טוב והגון וכיון שהסוס עלול להימשך אחר אותו מרעה ולא ללכת, הזהיר המלך את בנו לאחוז את הסוס בחוזקה ולאסור את פיו במתג ורסן, כדי שיוכל ללכת עד אותו מקום רחוק ולשוב כשבידיו האוצרות הגנוזים.

והנמשל - הנשמה שולחה אל העולם הזה כדי להביא מכאן מצוות ומעשים טובים אל העולם הבא. אך כדי לרדת לעולם הזה הגשמי מן ההכרח היה להרכיבה על הגוף הבהמי. אך

יצא לאור

ספרי רבינו היוצא לאור ע"י מכוננו

בסיוע חברי המכון השותפים בהוצאת ספרי המהרא"ל צינץ, הושלמה מלאכת הדפסת הספר "פני אריה" - ג' כרכים על הש"ס

המהדורה הראשונה של הספר יצא לאור בשני חלקים בשנת תר"מ ובשנת תרמ"א, וכעשור לאחר מכן בשנת תרנ"א יצא לאור מהדורה נוספת עם חידושי תורה חדשים שרובם לא נדפסו במהדורה הראשונה, כשבדרך כלל החידושים בשתי המהדורות הם לא על אותם דפי גמרא, בנוסף יצאו לאור במשך השנים חלקים מחידושי על הש"ס, באיזה מקומן, מפוזרים במקומות שונים,

הצד השווה שבכולן, שידי רבים משמשו בהם, ולא הגיעו כשאר חיבורי רבינו לבית הדפוס ע"י רועה אחד, וכתוצאה מכך, נפלו בהם הרבה שיבושים וטעויות, חסירות ויתירות

גם בספר הנוכחי, כמו בשאר ספרי המהרא"ל שיצאו לאור ע"י המכון כאשר זכו עד הנה להדפיס את ספריו וחיבוריו היקרים של רבינו, אשר קרוב למאתיים שנה נפוצים בכל אהלי שם, וחוזרים ונדפסים במהדורות רבות אין ספור,

אך דא עקא שהיו נדפסים במהדורות צילום ישנות ומטושטשות, ובסייעתא דשמיא החזירו עטרה ליושנה ע"י הדפסה חדשה ומפוארה ומאירת עיניים, ולהפיץ מעיינותיו בכל קצווי תבל שיהיו שמועותיו מתבדרין בבי מדרשא ועולים על שולחן מלכים – מאן מלכי רבנו, ניכרת טביעת האצבעות ומלאכת המחשבת של עורכי המכון שהוציאו תחת ידם דבר מתוקן ומושלם, החל מאיסוף ומיזוג כל דברי רבינו מכל המהדורות השונות והישנות למקום אחד, ועד להדפסה החדשה והברורה ומאירת העיניים, כאשר הספר כולו עבר ליטוש ותיקון טעויות והשמטות שונות. כשגולת הכותרת היא העריכה היסודית והמקצועית בתוספת ציונים והערות נחוצים.

עד כה הופיעו ויצאו לאור במסגרת המכון קרוב לארבעים ספרים מתוך סדרת הספרים המפוארת, השוכנים כבוד בכל אהלי התורה ברחבי תבל,

בד בבד עומדים חברי המכון בעיצומה של מלאכת עריכת הספרים "שמחת יום טוב" על מסכת ביצה שבעהש"ת יצאו לאור בשני כרכים מפוארים, ובמקביל העבודה בעיצומה בפרוייקט עריכת הדרשות על התורה "קומץ המנחה"

בהזדמנות זו מזכירים ראשי המכון כי הספר מחולק חנים בהיכלי התורה כוללים וישיבות ובתי מדרשות בכל רחבי תבל, וכפי שזכינו עד היום להפיץ רבבות עותקים של קרוב לארבעים ספרי המחבר בכל מקצועות התורה, יעזור השי"ת שנוכל להמשיך הלאה עד גמר המלאכה הגדולה, אף הפעם ניתנת בזו הזדמנות להשתתף בהוצאות עריכת והדפסת הספרים שכידוע זה רבות בשנים משמש כסגולה בדוקה ומנוסה לישועות מופלאות, וכפי שהעידו גדולי הדורות, ומעשים שבכל יום שת"ל זכו להיות שליחים נאמנים לרבבות אלפי ישראל באמצעות תמיכתם בהדפסת הספרים נושעו בכל מילי דמיטב במשאלות ליבם לטובה.

בימים אלה מחולק חנים לישיבות ובתי מדרש, ספרו של המהרא"ל צינץ ז"ע שהבטיח להמליץ על המשתתפים בהדפסת ספריו, שיצא לאור במהדורה חדשה ומפוארת.

בשעה טובה זוכים אנו לבשר לציבור קוראינו על הוצאתו לאור של הספר "פני אריה על הש"ס" במהדורה חדשה ומפוארת עם הערות וביאורים שנדפסו בשלושה כרכים מפוארים כשהוא כולל בהדרו, תוכו כבדו, תורה מפוארה בכלי מפואר, בעריכה מקצועית ומאירת עיניים. שמחה גדולה והתרגשות רבה שוררת בקרב צורבי דרבנן כמו גם באוהלי שם עם הדפסתו בהוצאתו החדשה של הספר פני אריה על הש"ס ממרנא ורבנא הגה"ק המהרא"ל צינץ ז"ע, אשר נודע לכל בגאונותו והריפותו, ובהרבצת התורה לתלמידי הרבים מהם גאוני עולם כגון המלבי"ם, בעל חידושי הרי"ם, רבי אברהם מטשעכנוב ועוד רבים, ובספריו הרבים המתבדרים בבי מדרשא רבות בשנים,

ברכה מרובה זו, פנינה נוספת בכתר ספרי הקודש המפוארים והמפארים את ארון הספרים של הארי החי מרנא ורבנא המהרא"ל צינץ ז"ע"א, חידושי היקרים מפז על סדר מסכתות הש"ס, מערכות למדניות ענקיות לצד פנינים קצרים, דרושים ופלפולים אדיירים, לצד חידושי תורה ונובלות חכמה, הארות והברקות וניצוצי אורה.

הספר "פני אריה" במקורו נכתב ע"י רבינו בשקידתו העצומה כמו כל שאר עשרות ספריו, בגוילי ידו הטהורה, וכפי שכותב רבינו בסוף הקדמתו ל"ברכת השיר" על הגדה של פסח, שם מונה רבינו את חיבוריו הנמצאים תחת ידו, וז"ל: "והנה יש כמה חיבורים תחת ידי בכתב, דהיינו ספר אילת אהבים... חוץ חיבור גדול על ליקוטי הש"ס ממסכתות נפרדות...". וממשיך רבינו וכותב לאחר פירוט חיבוריו: "וכוונת ההודעה בזה, מי שיהיה ממדפיסי הזמן אשר יבחר להדפיס איזה חיבור מהחיבורים הנ"ל, יודיע להרב המחבר אשר יבחר יקרב להקריב על מזבח הדפוס...".

אמנם ב"פני אריה" ניכרים סגנונות שונים של כתיבה, ברובם ניכרים השיעורים והחידושים בהרבצת התורה לתלמידים להעמידם בקרן אורה, ולא לפלם לקח וסברא, בסוללו לפניהם הדרך בה ישכון אור ולפתוח להם שערים המצויינים בהלכה באסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא. אולם ישנם גם חידושים קצרים שנראה שכתבם רבינו לעצמו אגב אורחא בדרך לימודו במשך תקופות שונות, ומהם ישנם גם מערכות ודרושים על סדר הש"ס, אותם דרוש רבנו בשבת שובה, ושבת הגדול, ועוד הזדמנויות במסגרת כהונתו פאר כמרא דאתרא ואב"ד בקהילות הקודש בהם ישב כסאות למשפט.

והנה בעוד ששאר ספרי רבינו נדפסו לראשונה סמוך לאחר הסתלקותו, מלבד ארבעה מהם אותם זכה להו"ל בחיי חיותו, הרי שחידושי על הש"ס נדפסו בספרי "פני אריה", רק כיובל שנים לאחר הסתלקותו, וגם זאת בהפרש ובפער של עשר שנים.

מוסדות תורה שעדיין אינם רשומים במכון ומעוניינים בקבלת הספרים, כמו גם מי שחפץ ליבו להחזיק בעץ החיים ולהשתתף בהפצת הספרים וזיכוי הרבים מוזמנים בזה להתקשר למכון במס' 08-8648989 ולסייע למלא רצון צדיק שהבטחתו הידועה לא שבה ריקם זה מאה שמונים שנה, ועושה פירות, בכל מיני ישועות והצלחות שלא כדרך הטבע.

08-864-89-89

להשתתפות בהדפסת הספרים לקיום
צוואתו של הגאון ז"ע ולזכות בהבטחתו
ניתן להזמין חנים את ספרי רבנו לבתי מדרש וישיבות